

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA KOŃCOWA
A6-0172/2005

31.5.2005

SPRAWOZDANIE

w sprawie społeczeństwa informacyjnego
(2004/2204(INI))

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Sprawozdawca: Catherine Trautmann

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE (wersja francuska)	9
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI	14
PROCEDURA	17

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie społeczeństwa informacyjnego (2004/2204(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji (COM(2004)0111),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 9 i 10 grudnia 2004 r. (15472/04),
- uwzględniając komunikat Komisji „Ku globalnemu partnerstwu w społeczeństwie informacyjnym: Przełożenie zasad genewskich na działania” (COM(2004)0480),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 i 9 marca 2004 r. (2206/04),
- uwzględniając deklarację zasad i plan działań Światowego Szczytu na Rzecz Społeczeństwa Informacyjnego (WSIS), przyjęte dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając rezolucję UNESCO 32C/34 z dnia 17 października 2003 r. w sprawie możliwości opracowania międzynarodowego instrumentu normatywnego dotyczącego różnorodności kulturowej,
- uwzględniając wstępną analizę Rady Wykonawczej UNESCO z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie technicznych i prawnych aspektów instrumentu normatywnego dotyczącego różnorodności kulturowej,
- uwzględniając opinię w formie pisma wystosowanego przez Przewodniczącego Parlamentu do Przewodniczących Komisji i Rady dnia 26 listopada 2003 r.¹,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 czerwca 2003 r.(9686/03),
- uwzględniając komunikat Komisji (COM(2003)0271),
- uwzględniając powszechną deklarację UNESCO w sprawie różnorodności kulturowej z dnia 2 listopada 2001r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A6-0172/2005),

A. mając na uwadze, że szczyt w Tunisie stanowi drugą, zasadniczą fazę wspierania technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) jako czynnika trwałego rozwoju i wspólnego wzrostu, a ubóstwo oznacza nie tylko bycie pozbawionym dóbr, lecz także

¹ Odniesienie Adonis: 313638.

bycie wykluczonym ze społeczeństwa,

- B. mając na uwadze, że dzięki Planowi Działań między krajami rozwiniętymi, wschodzącymi i słabiej rozwiniętymi ICT stanowią strategiczne narzędzie polityk Państw Członkowskich i środek o wyjątkowym znaczeniu dla współpracy i poszukiwania wzajemnych korzyści,
- C. mając na uwadze, że ICT mogą się przyczynić zarówno do równowagi światowej jak i postępu indywidualnego, służąc realizacji celów milenijnych,
- D. mając na uwadze, że decyzja UNESCO dotycząca przyjęcia Konwencji na temat różnorodności kulturowej jest ważną inicjatywą w rozwijaniu bardziej integrującego społeczeństwa informacyjnego, opartego na ochronie różnorodności wyrazu kulturowego, na międzynarodowych wymianach kulturalnych oraz na promowaniu pluralizmu,
- E. mając na uwadze, że społeczeństwo informacyjne powinno być otwarte dla wszystkich, a ICT bliskie obywatelom powinny być stosowane priorytetowo w edukacji i szkoleniu, zdrowiu, badaniach i handlu,
- F. mając na uwadze, że rozkwit ICT powinien zmierzać ku umocnieniu demokracji i uczestnictwa obywateli tak, aby byli oni bardziej podmiotami niż konsumentami,
- G. mając na uwadze, że powinny się one rozwijać w ramach niezależnych władz regulacyjnych, zapewniających dostęp, wolność słowa i informacji, różnorodność kulturową i wielojęzyczność,
- H. mając na uwadze, że skuteczność działań Unii Europejskiej wynika z koordynacji między Państwami Członkowskimi oraz pozytywnego zaangażowanie Komisji, zgodnie z unijnymi celami politycznymi oraz zobowiązaniami wobec krajów słabiej rozwiniętych,
- I. mając na uwadze, że ICT są nierozzerwalnie związane ze społeczeństwem opartym na wiedzy i informacji, będącym celem Unii zgodnie ze Strategią Lizbońską oraz Deklaracją Barcelońską,
- J. mając na uwadze, że Unia ma do odegrania doniosłą rolę w zakresie zmniejszenia terytorialnych i społecznych podziałów, wynikających z dostępu do technologii cyfrowej poprzez osiąganie pomyślnych wyników w politykach wewnętrznych oraz rozwijanie partnerstwa między władzami publicznymi, przedsiębiorstwami i społeczeństwem obywatelskim,
- K. mając na uwadze, że Unia dysponuje instrumentami zwalczania podziałów wynikających z dostępu do technologii cyfrowej: polityką pomocy na rzecz rozwoju, międzynarodową współpracą gospodarczą i naukową, instytucjami finansującymi (EBI),
- L. mając na uwadze, że poprzez przyjęcie wspólnych ram prawnych w odniesieniu do komunikacji elektronicznej UE udowodniła znaczenie otwartego i konkurencyjnego rynku, który tworzy inwestycje w nowych usługach i udostępnia szybkie połączenia po dostępnych cenach,

M. mając na uwadze, że prawo do edukacji oraz prawo do dostępu do kształcenia zawodowego i ustawicznego, uznane za prawa podstawowe, zostały zawarte w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

1. wyraża zadowolenie z ponowionego przez Radę zobowiązania do pracy nad powodzeniem drugiej fazy WSIS;
2. zatwierdza w całości projekty przedstawione przez Komisję, w szczególności w odniesieniu do decydującej roli przepisów wykonawczych sprzyjających inwestycjom, stosowania ICT w dziedzinach priorytetowych takich jak e-rząd, wagi badań i innowacji oraz przyczyniania się ICT do rozwoju i oczekuje, że Komisja sporządzi strategię zgodną z globalnym planem działania WSIS, w odniesieniu do którego decyzja zapadnie na konferencji w Tunisie w 2005 r.,;
3. zaznacza :
 - że prawidłowa koordynacja między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej ułatwiła uczestnictwo Komisji w WSIS, w szczególności w grupie roboczej na temat zarządzania internetem;
 - że doświadczenie Unii pozwala jej przyczynić się pozytywnie do określenia przepisów wykonawczych sprzyjających realizacji planu działań;
4. podkreśla :
 - że rozkwit ITC może pogłębić podziały wynikające z dostępu do technologii cyfrowej, stawiając w uprzywilejowanej sytuacji osoby mające do niej dostęp i umiejące się nią posługiwać, i ryzyko to należy uwzględnić we wszystkich przewidywanych działaniach, przystosowując je do sytuacji regionalnych, krajowych lub lokalnych;
 - że ponieważ ITC przyczynia się do wzrostu konkurencyjności oraz poziomu wiedzy i kompetencji, należy przywiązywać tę samą wagę do wyników gospodarczych i kulturalnych rozwoju ITC tak, aby służył on zatrudnieniu, przedsiębiorstwom i spójności społecznej;
 - że należy zwrócić szczególną uwagę na ewentualne problemy wynikające z koncentracji usług telekomunikacyjnych i sieciowych, a także przenoszonych przez nie treści, nalega, aby Komisja monitorowała konsekwencje ww. koncentracji,
 - że należy wobec tego rozwijać zarówno dostęp indywidualny jak i zbiorowy do ITC;
 - że e-włączenie powinno opierać się na dostępności i obejmować oferty usług on-line (rząd, edukacja i ustawiczne kształcenie, zdrowie i handel) i szkolenia w zakresie ich używania oraz, że za zgodą wszystkich partnerów, podstawowe usługi mogłyby być bezpłatne, a jeden ze sposobów na udostępnienie tych usług mogłyby stanowić wolne i otwarte oprogramowanie (FLOSS);

5. kładzie nacisk :

- na strategiczną rolę badań i rozwoju na każdym etapie i szczeblu procesu: rozwoju i rozpowszechniania nowych technologii, procedury porównywania i oceny planu działań wraz z wprowadzaniem monitorowania;
- na konieczność włączenia do priorytetowych badań analiz społeczno-ekonomicznych, umożliwiających dokonanie pomiaru wpływu dostępu do ITC na ludzi i społeczeństwo;
- na możliwość, jaką stanowią będący w trakcie opracowywania siódmy program ramowy na rzecz badań, rozwoju technologicznego i działań pokazowych (FPRD) oraz wzrost budżetu na badania;
- na znaczenie rozwijania lokalnych umiejętności i kompetencji poprzez wspieranie kształcenia w zakresie nauk informatycznych oraz badań;
- na potrzebę rozwijania umiejętności z zakresu przedsiębiorczości oraz innowacyjnych, aby umożliwić różnym państwom korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych do rozwijania usług i systemów, które bezpośrednio dotyczą potrzeb społeczeństwa;

6. przyjmuje z zadowoleniem:

- nacisk położony przez Komisję na potrzebę ustanowienia przez wszystkie państwa niezależnych organów nadzorujących oraz potrzebę ustanowienia jasnych ram prawa konkurencji, w którego zakresie inwestorzy będą mogli bezpiecznie funkcjonować;
- znaczenie przyznane nasilonej komunikacji międzynarodowej, współpracy w zakresie nadzoru oraz wymianie najlepszych praktyk;

7. zaleca :

- aby Unia i jej Państwa Członkowskie przyspieszyły tworzenie sieci badań nad ITC poprzez infrastruktury takie jak GEANT, za pośrednictwem naukowych centrów doskonałości lub platform technologicznych i sieci ekspertów oraz specjalistów w dziedzinie edukacji i szkolenia ustawicznego;
- aktywną politykę wspierającą wykorzystywanie wspólnych systemów opartych na informacji, rozpowszechniających wyniki badań w dziedzinach, w których są one przydatne i które korzystają z publicznego finansowania;
- aby władze publiczne oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego w miarę potrzeb wzięli udział w tym procesie;

8. wzywa Unię i jej Państwa Członkowskie

- do traktowania WSIS jako środka przyspieszenia współpracy w tradycyjnych ramach sąsiedztwa geograficznego lub więzi historycznych (Morze Śródziemne, kraje AKP itd.) oraz jako instrumentu do nawiązywania współpracy z krajami rozwijającymi się;
- do uwzględnienia w pierwszej kolejności potrzeb w zakresie infrastruktury i szkolenia

- krajów najmniej rozwiniętych (LDC);
- do szanowania lokalnej i regionalnej wiedzy i umiejętności w ramach współpracy w zakresie praktyk i treści;
 - sprawić, by starania UE pomogły w zapewnieniu równowagi pomiędzy wzrostem gospodarczym, konkurencyjnością i zatrudnieniem z jednej strony, a z drugiej – trwałością społeczną i środowiskową,
 - do stosowania elastycznych form otwartego partnerstwa publiczno-prywatnego (regiony, państwa, samorządy terytorialne, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia, NGO) z uczestnictwem instytucjonalnych organów finansowych, takich jak EBI lub instytucji prywatnych;
 - do ustanowienia, w ramach organów nadzorujących Państw Członkowskich, grupy roboczej promującej skuteczne, zintegrowane i niezależne modele nadzoru oraz dzielącej się doświadczeniami w zakresie zastosowanych z powodzeniem środków otwierających rynek, które zachęciły do inwestycji i obniżyły ceny konsumenckie;
9. z zainteresowaniem przyjmuje wiadomość o utworzeniu dobrowolnego funduszu finansowego, zauważając jednocześnie, że nie zastępuje on niezbędnych, istniejących lub mających powstać środków finansowania;
10. proponuje przystąpienie do rozważań na temat nowych przepisów w celu jak najlepszego wykorzystania zasobów wniesionych przez programy współpracy oraz przez EFR, a także ponownego przyznania niewykorzystanych środków finansowych, aby w pełni wykonać plan działań;
11. uznaje, że ewolucja zarządzania internetem jest kluczem do powodzenia WSIS i powinna zostać wpisana do kalendarza zgodnego z deklaracją zasad i planem działań;
12. podkreśla jednak, że międzynarodowy i niezależny system zarządzania internetem powinien zostać utrzymany;
13. podkreśla, że stabilność i niezawodność działania internetu uwarunkowują dostępność i inwestowanie w ITC;
14. przypomina, że zawarte w rozwijaniu społeczeństwa informacyjnego wyzwania polegają na używaniu technologii informacji i komunikacji w celu rozszerzenia skutecznego wprowadzania standardów dotyczących praw człowieka na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym;
15. podkreśla, że programy alfabetyzacji cyfrowej są niezbędne dla stworzenia obszaru wolności i bezpieczeństwa o światowym zasięgu, w którym obywatele, potencjalni konsumenci informacji, korzystają z pełnych praw obywatelskich; zauważa, że edukacja, włączając w to edukację w dziedzinie praw człowieka, jest w centrum integrującego społeczeństwa informacyjnego;
16. oczekuje, że szczyt w Tunisie :

- umożliwi postępy w ustaleniu wspólnej definicji zarządzania internetem oraz w bardziej reprezentatywnym sposobie organizacji państw partnerskich;
 - pozwoli na wspólne rozpatrzenie tematów o ogólnym interesie, związanych z zarządzaniem internetem (nazwy domen, przyznawanie adresów), na zacieśnienie współpracy międzynarodowej międzynarodowej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa internetu i nadużyć (włącznie ze spamem) oraz zwalczaniem przestępczości w internecie (w tym pornografii dziecięcej), próbami ograniczenia pluralizmu, wolnością słowa i poszanowaniem praw człowieka;
 - objaśni szczególnie odpowiedzialność publiczną;
 - przy opracowywaniu nowego zarządzania uwzględni własność intelektualną i różnorodność kulturową
 - zapewni neutralność i kompatybilność technologii i platform cyfrowych;
 - poprze wymiany technologiczne, gospodarcze i kulturalne w ramach sprawiedliwie regulowanej konkurencji;
17. wzywa Radę i Komisję do uwzględnienia swoich zaleceń i dalszego włączania Parlamentu w monitorowanie WSIS, w celu zachowania zgodności między planami zapowiedzianymi przez UE a ich wdrażaniem, szczególnie w zakresie budżetu, do polityk Unii;
18. wyraża zadowolenie z inicjatywy spotkania w Bilbao, wysuniętej przez miasta cyfrowe, ale sugeruje też potrzebę podjęcia podobnej inicjatywy w celu stworzenia cyfrowych regionów;
19. pragnie silniejszego zaangażowania ze strony europejskiego społeczeństwa obywatelskiego w związku ze szczytem w Tunisie;
20. kładzie nacisk na znaczenie zaangażowania sektora prywatnego w proces WSIS;
21. podkreśla, że innowacja w systemach edukacyjnych, programy kształcenia ustawicznego i inicjatywy e-Learning (zarówno dla nauczycieli jak i dla studentów) powinny być wspierane i zaleca jednoznaczne skupienie się na edukacji, szkoleniu i narzędziach dla tworzenia treści odzwierciedlających różnorodność kulturową;
22. wzywa Państwa Członkowskie do działania zgodnie z celem UNESCO „Edukacja dla wszystkich do roku 2015” oraz do odpowiedzi na apele UNICEF o przyznanie większych środków na edukację w ramach Paktu z przyszłymi pokoleniami;
23. zaznacza, że globalizacja niesie ryzyko w dziedzinie szacunku dla różnorodności kulturowej jeżeli chodzi o języki i tożsamości, oraz że społeczeństwo informacyjne może stanowić szansę dla promowania dialogu międzykulturowego za pomocą globalnych sieci;
24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

EXPOSÉ DES MOTIFS

Le contexte du Sommet Mondial de la Société de l'Information (SMSI)

La résorption de la fracture numérique : un enjeu de développement

La décision de lancer le SMSI a été prise lors de l'adoption de la résolution 56/183 du 21 décembre 2001 par l'Assemblée générale des Nations Unies. De la première phase du SMSI (Genève, 10-12 décembre 2003) ressort une Déclaration de principes pour une Société Mondiale de l'Information et un Plan d'action.

La Déclaration de principes pose les fondements d'un partenariat global et présente des champs de coopération étendus.

Le Plan d'action consiste notamment en la création d'un environnement propice, capable d'attirer l'investissement, de susciter une croissance durable et un développement à caractère inclusif, en la promotion du développement des produits et services des technologies de l'information et de la communication (TIC) pour tous (gouvernement, éducation, santé, et commerce accessibles en ligne par tous) et en l'amélioration de la recherche et du développement ainsi que des infrastructures et des technologies de recherche.

Les propositions pour le Plan d'action préconisées par la Commission européenne répondent aux observations et recommandations que la Commission ITRE du Parlement européen avait adressées au Conseil et à la Commission dans une lettre transmise par le Président de notre assemblée.

La deuxième phase du SMSI aura lieu à Tunis les 16-18 novembre 2005. L'objectif de cette deuxième étape est de traduire les principes en résultats tangibles sur la base du Plan d'action du SMSI.

La présente Communication de la Commission intitulée "Vers un partenariat global dans la société de l'information : Traduire les principes de Genève en action. Propositions de la Commission pour la deuxième phase du Sommet mondial sur la Société de l'Information (SMSI)" s'inscrit dans ce cadre. Les questions les plus débattues sont celles de la gouvernance et du financement permettant la réussite du Plan d'action.

Une composante socio-économique de la fracture numérique

L'objectif du SMSI est de déterminer une stratégie commune pour permettre un développement positif de l'usage des technologies de l'information dont le bénéfice puisse rejaillir sur la prospérité économique, le développement des savoirs, le renforcement de la paix et la promotion de la démocratie.

Pour atteindre cet objectif, il convient de prendre en considération tous les aspects que recouvre la notion de fracture numérique. Il s'agit d'abord de la fracture purement technologique, c'est-à-dire de l'inégalité d'accès à une ou plusieurs TIC. Cette inégalité

d'accès peut provenir de l'insuffisance de couverture de réseaux, ou de l'incapacité d'utilisateurs de disposer de cet accès pour des raisons financières notamment.

La dimension territoriale de la fracture numérique peut s'ajouter aux inégalités sociales et culturelles. En effet, les TIC ne sont pas des biens technologiques comme les autres, étant vecteurs du savoir technique, administratif et politique. Les conditions de connaissance et de compétence suffisantes pour utiliser ces biens et services peuvent donc se cumuler aux conditions financières d'achat des biens et services en question. Ce point est d'autant plus important que l'essor des TIC tend paradoxalement à aggraver les inégalités existantes, puisque seules les personnes insérées dans la société y ont accès, rendant nécessaire l'intervention des pouvoirs publics pour réduire cette exacerbation.

Cette conception de la fracture numérique s'entend sous l'angle du développement, de la croissance et de la compétitivité, ainsi que de l'interdépendance et de la solidarité, en accord avec les Objectifs du Millénaire pour le développement des Nations Unies. La question est donc de savoir quelle société mondiale nous voulons, et ainsi quelle place tiennent les TIC dans le développement.

Le rôle de l'Union européenne (UE) à conforter

L'UE a un rôle essentiel à jouer. En effet, elle est un espace politique et économique, ainsi que la première contributrice au développement, notamment au travers du FED. Elle bénéficie de plus d'une culture de recherche des équilibres, en raison d'un modèle économique qui allie performance technologique, compétitivité et répartition de la prospérité. C'est pourquoi elle doit conforter son influence géographique et sa proximité culturelle avec de nombreuses parties du monde pour permettre d'ouvrir à tous la société de l'information.

Enjeux politiques

Le développement d'une démocratie participative

Le SMSI poursuit un rôle démocratique et correcteur dans la réduction de la fracture numérique. Les usagers des TIC doivent être des citoyens utilisateurs et acteurs, dans le respect du droit de la propriété intellectuelle. Face aux TIC, les citoyens ne sauraient voir leur rôle réduit à celui de simples consommateurs, dépendants de l'évolution constante des techniques proposées par le marché.

Le gain attendu pour le citoyen relève du domaine du savoir (compétence et maîtrise des TIC, communication et information), de l'économique et du social grâce à une amélioration de la qualité de vie, dans le respect des diversités.

C'est pourquoi le Parlement européen doit se prononcer sur le financement, la gouvernance, les critères de sélection, les programmes, le critère de valeur ajoutée apportée par les TIC, ainsi que sur son engagement pour mobiliser la société civile sur ces thèmes.

Dans le respect du pluralisme culturel et linguistique, l'UE doit poursuivre les objectifs de lutte contre la pauvreté, culturelle comme économique, d'amélioration de la santé et de l'environnement, dans une optique de développement durable. Pour ce faire, il convient

d'utiliser les TIC en combinant les principes de pluralisme, d'équité, de liberté et de confiance dans la sécurité du système.

L'UE doit pleinement prendre sa place dans le débat visant une nouvelle citoyenneté participative dans un monde multipolaire. L'accord donné par les Etats membres à la Commission européenne d'être active et impliquée constitue indéniablement un atout, favorisant le processus.

Une concomitance des calendriers politiques

L'UE poursuit un objectif de compétitivité et de croissance au travers de la société de la connaissance préconisée à Lisbonne ainsi que de résorption de la fracture numérique territoriale et sociale qu'elle subit en son sein.

La concomitance de cette priorité affirmée dans la politique de l'UE et dans les conclusions du Sommet de Genève représente une opportunité pour la promotion d'un développement partagé dans ce domaine avec les pays du Sud.

Les propositions pour le Plan d'action présentées par la Commission européenne dans sa communication sont un véritable cahier des charges pour un développement durable qui allie progrès technologique, développement économique et protection des droits et libertés des personnes.

Par ailleurs, la discussion relative à la convention de l'UNESCO sur la diversité culturelle se tient parallèlement à la préparation du Sommet de Tunis. Elle pourrait être adoptée en octobre 2005, quand le SMSI se tient en novembre 2005.

Il est possible de constater que le Sommet de Tunis sera, pour nos partenaires et la société civile, l'occasion de vérifier la concordance entre nos discours et nos actes. L'UE doit se placer en partenaire nécessaire des pays moins avancés ou émergents.

Les sujets en débat

La gouvernance

La question de la gouvernance reste une question à résoudre et il est souhaitable que le Sommet de Tunis apporte une réponse. Une bonne gouvernance des TIC doit conduire à la confiance dans les TIC et à leur sûreté. L'organisme chargé de la gouvernance doit être représentatif des citoyens et des Etats. Ses missions et la responsabilité qui en découle doivent être clairement définies. La liberté dans l'utilisation des TIC renvoie à une nécessaire régulation, ainsi qu'à des sanctions en cas de non-respect de ces règles. L'UE doit oeuvrer pour la mise en place d'un mécanisme de suivi au niveau international.

Deux chapitres peuvent regrouper les questions que soulève le problème de la gouvernance. Le premier a trait à la représentativité et la légitimité de l'organisme qui en a la mission, le mandat de l'ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) arrivant à échéance. Il s'agit donc de parvenir à des propositions en matière de gestion de l'Internet ainsi qu'à une définition de la "gouvernance" : les différents acteurs (gouvernements, ONG, secteur

privé, société civile), leur rôle et leurs obligations. Le second a trait à l'équilibre entre la garantie de liberté d'expression, l'ouverture la plus large d'Internet pour la démocratie et pour les échanges, et la prise en compte des questions de sécurité (transactions, protection des données) et de régulation.

Le financement

La préparation du Sommet de Tunis intervient au moment de la relance de la Stratégie de Lisbonne, de l'arrêt de nouvelles perspectives financières pour l'UE, ainsi que de l'arrêt des e-programmes, du 7e PCRD et de MEDIA notamment. La recherche de synergie entre ces programmes est évidemment nécessaire et utile.

Le financement du Plan d'action est indispensable pour la réussite du processus. Il convient d'envisager les différents modes de financement possible car il faut raisonner en équipement comme en service. Puisque la crédibilité du projet repose sur son financement, il serait également utile de vérifier dans les programmes concernés par les TIC toutes les actions de l'UE pouvant bénéficier au développement et quels seraient les crédits bénéficiant d'une plus-value TIC, notamment au travers du FED.

Une méthode partenariale favorable aux entreprises et aux citoyens

Tenir compte de tous les niveaux possibles d'action s'impose également (UE, Etats, collectivités territoriales, notamment en utilisant le réseau des villes numériques, entreprises privées). De même, les partenariats publics/privés sont nécessaires pour parvenir aux résultats escomptés. L'analyse faite à Tunis (Benchmarking) permettra de vérifier les pistes les plus intéressantes.

Agir avec ampleur et dépasser les microprojets s'impose. L'évaluation des projets doit porter sur le bénéfice apporté à la population et leur impact structurel de la même façon qu'il est souhaitable de mesurer dans l'UE comment les TIC contribuent à la cohésion sociale et territoriale. Dans ce cas, c'est dans les fonds structurels qu'un effet levier TIC peut être recherché.

L'idée d'un fonds étatique de financement obligatoire a été écartée. En revanche, le 14 mars 2005, le Fonds mondial de solidarité numérique a vu le jour, à Genève. Il repose sur une contribution volontaire et est complémentaire aux mécanismes existants. Cet outil est intéressant mais il n'échappe pas à la critique et ne résout pas tous les problèmes. D'autres voies sont à explorer, notamment l'affectation des crédits de développement non utilisés, en reprenant la réflexion développée sur le fonds d'ajustement à la croissance.

Une incitation à poursuivre le processus

La réalisation du Plan d'action tiendra beaucoup à la capacité d'analyser les besoins de développement des TIC, d'anticiper les évolutions de la fracture numérique, des comportements d'usage, de l'adaptation des actions d'éducation et de formation et tiendra enfin dans la capacité à se doter des instruments de comparaison et d'évaluation économiques et sociaux de la Société de l'Information. L'UE devra exploiter toutes les possibilités qu'offre la R&D pour doter le SMSI d'observatoires et de plates-formes pluridisciplinaires de

recherche. L'UE devra s'engager elle-même dans l'évaluation de ses actions, en l'intégrant dans le cadre du 7e PCRD et dans l'articulation des e-programmes.

Face à la rapidité de transformation de la société mondiale de l'information par l'accélération de la convergence technologique et le creusement des inégalités, seule la volonté politique internationale d'une coopération efficace peut réduire le temps nécessaire à la résorption de la fracture numérique. Le marché et les technologies à eux seuls ne sauraient y suffire, mais ils peuvent y contribuer si la communauté internationale est porteuse d'un projet de développement «intelligent».

21.4.2005

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie społeczeństwa informacyjnego
(2004/2204(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: María Badía i Cutchet

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że programy alfabetyzacji cyfrowej są niezbędne dla stworzenia obszaru wolności i bezpieczeństwa o światowym zasięgu, w którym obywatele, jednocześnie będąc potencjalnymi konsumentami informacji, będą mieli zapewnione pełne prawa obywatelskie;
2. przypomina, że zawarte w rozwijaniu społeczeństwa informacyjnego wyzwanie polega na używaniu technologii informacji i komunikacji w celu rozszerzenia skutecznego wprowadzania standardów dotyczących praw człowieka na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym, co implikuje zbliżenie ludzi i krajów do standardów praw człowieka określonych w Uniwersalnej Deklaracji Praw Człowieka i w dwóch Międzynarodowych Paktach: Praw Obywatelskich i Politycznych (CCPR) oraz Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych (CESCR);
3. uważa, że prawdziwe obywatelstwo w społeczeństwie informacyjnym oznacza zapewnienie wszystkim następujących praw podstawowych: 1) równy, przystępny i skuteczny dostęp do podstawowych technologii, biorąc pod uwagę specyfikę mniejszości, społeczności wiejskich i peryferycznych; 2) dostęp do służb publicznych, na wszystkich poziomach sprawowania rządów, w najbardziej skutecznym, przyjaznym dla użytkownika i przejrzystym sposób; 3) dostęp do odpowiedniego kształcenia i alfabetyzacji w zakresie mediów na wszystkich poziomach systemów edukacyjnych jako części kształcenia ustawicznego; 4) możliwość udziału w przejrzystym i zrozumiałym procesie podejmowania decyzji i kształtowania polityk, tak aby zapewnić, że proces jest przeprowadzany w przejrzystej i zrozumiałej dla społeczeństwa formie;

4. zaleca użycie platform IT z otwartym oprogramowaniem, ponieważ zapewnia to dostępność i trwałość danych publicznych;
5. zauważa, że edukacja, włączając w to edukację w dziedzinie praw człowieka, jest w centrum integrującego społeczeństwa informacyjnego i stanowi sama w sobie wartość obywatelską dla globalnej wspólnoty opartej na podzielanych wartościach i prawach człowieka;
6. podkreśla, że innowacja w systemach edukacyjnych, programy kształcenia ustawicznego i inicjatywy e-Learning (zarówno dla nauczycieli jak i dla studentów) powinny być wspierane, ponieważ stanowią kluczowe czynniki dla przekształcenia informacji w wiedzę oraz mają wpływ na zatrudnienie i wzrost gospodarczy;
7. zaleca jednoznaczne skupienie się na edukacji, szkoleniu i narzędziach dla tworzenia treści, szczególnie treści odzwierciedlających różnorodność kulturową, jak również wprowadzenie na poziomie szkoły podstawowej edukacji i szkolenia pozwalającego młodym ludziom na krytyczne i kreatywne korzystanie ze wszystkich mediów, a w szczególności z mediów cyfrowych;
8. wzywa Państwa Członkowskie do działania zgodnie z celem UNESCO „Edukacja dla wszystkich do roku 2015” oraz do odpowiedzi na apele UNICEF o przyznanie większych środków na edukację w ramach Paktu z przyszłymi pokoleniami;
9. zaznacza, że globalizacja niesie ryzyko w dziedzinie szacunku dla różnorodności kulturowej jeżeli chodzi o języki i tożsamości, oraz że społeczeństwo informacyjne może stanowić szansę dla promowania dialogu międzykulturowego za pomocą globalnych sieci;
10. z zadowoleniem przyjmuje decyzję UNESCO dotyczącą przyjęcia Konwencji na temat różnorodności kulturowej, która jest ważną inicjatywą w rozwijaniu bardziej integrującego społeczeństwa informacyjnego, opartego na ochronie różnorodności wyrazu kulturowego, na międzynarodowych wymianach kulturalnych oraz na promowaniu pluralizmu;
11. wzywa do utworzenia minimalnych standardów regulujących dostęp do ICT i ułatwiających e-learning oraz tworzenie globalnych e-szkół.

PROCEDURA

Tytuł	Społeczeństwo informacyjne		
Numer procedury	2004/2204(INI)		
Komisja przedmiotowo właściwa	ITRE		
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	CULT 18.11.2004		
Ścisłejsza współpraca	nie		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Maria Badía i Cutchet 25.11.2004		
Rozpatrzenie w komisji	25.11.2004	1.2.2005	15.3.2005
Data zatwierdzenia wskazówek	21.4.2005		
Wynik głosowania końcowego	za:	28	
	przeciw:	1	
	wstrzymujących się:		
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Maria Badía i Cutchet, Christopher Beazley, Guy Bono, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Lissy Gröner, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Zdzisław Zbigniew Podkański, Christa Prets, Karin Resetarits, Nikolaos Sifunakis, Helga Trüpel, Henri Weber, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal		
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Ivo Belet, Michael Cramer, Ignasi Guardans Cambó, András Gyürk, Małgorzata Handzlik, Gyula Hegyi, Nina Škottová, Witold Tomczak		
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania			

PROCEDURA

Tytuł	Społeczeństwo informacyjne		
Numer procedury	2004/2204(INI)		
Podstawa przepisowa	art. 45		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	[ITRE] 18.11.2004		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	CULT 18.11.2004	DEVE 18.11.2004	
Opinia niewydana Data wydania decyzji	DEVE 19.1.2005		
Ścisłsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu	0.0.0000		
Projekt(y) rezolucji zawarty(e) w sprawozdaniu			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Catherine Trautmann 24.11.2004		
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni			
Rozpatrzenie w komisji	1.2.2005	26.4.2005	24.5.2005
Data zatwierdzenia	24.5.2004		
Wynik głosowania końcowego	za:	42	
	przeciw:	1	
	wstrzymujących się:	0	
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Ivo Belet, Jan Březina, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Den Dover, Lena Ek, Adam Gierek, Umberto Guidoni, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Nils Lundgren, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Pier Antonio Panzeri, Miloslav Ransdorf, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca		
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	María del Pilar Ayuso González, Daniel Caspary, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Neena Gill, Françoise Grossetête, Edit Herczog, Peter Liese, Vittorio Prodi, John Purvis, Manuel António dos Santos, Esko Seppänen, Hannes Swoboda		
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania			
Data złożenia - A6	31.5.2005	A6-0172/2005	